

Miniatyreer

DIKTER

MIHAELA LIMBEREA

Copyright © 2009 by Mihaela Limborea
Utgiven av Lone Island Publishing, Stockholm, 2009
Omslag: Mihaela Limborea
Foto: Mihaela Limborea www.limborea.com

Till Thomas.
Alltid.

Innehållsförteckning

Vår	5
Sommar	7
Höst	9
Vinter	15
Den svarta maran	18
Fiat lux!	32

Vår

En tall.

Koltrasten

Sjunger ut sin lycka.

Solen

Omfamnar jorden.

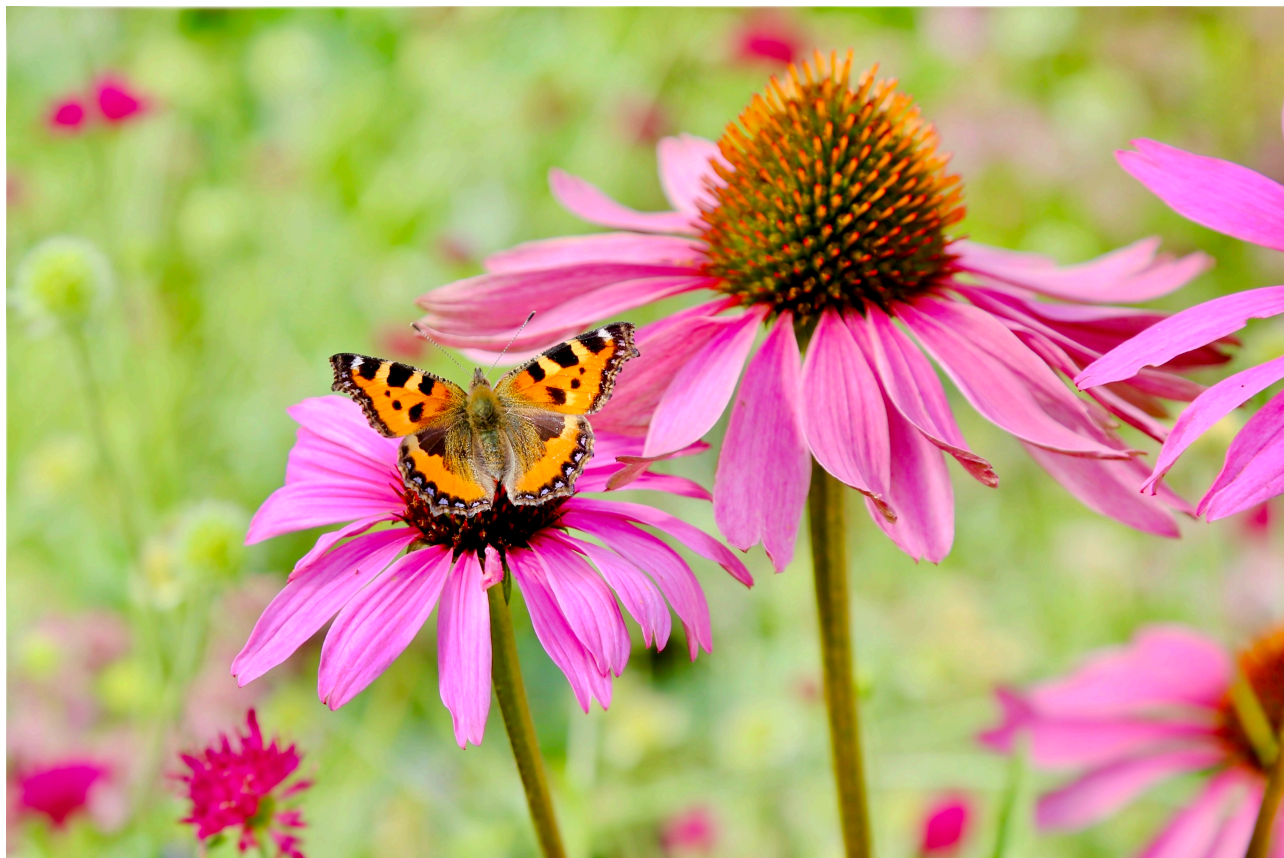

Körsbärblomster

i Kungsträdgården.

Vår.

Sommar

Smältande soldroppar

Prickar min hud.

Högsömmar.

Augustinatt

Månskärvor

glittrar i gräset.

En ensam syrsa.

Sommarens sista ros

Med tungt huvud

gråter

sommarens sista ros.

Frostbitna petaler

faller mjukt

i snön.

Höst

Första frosten (I)

Frosten har bäddat ner
trädgården
för vintersömn.

Rosor och anemoner,
nejlikor och astrar...

Första frosten (II)

Och så kom det
till slut
natten som
sommarens blommor fruktade.

Med sänkta huvud
böjer de sig för
den kalla drottningen
men inte utan att
först
ha strött omkring sig
nästa vårs
små frön av hopp.

Höst

Löveldar

Äppeldoft

Vibrerande blå himmel

Morgondis

Silverfrost

Astrar

Blommande ljung

Solmogna pumpor

Båtar i land

Lökarnas vårlöften.

Höst (II)

Frikostigt

har hösten strött

guld

rubiner

och smaragder

över hela skogens

löv.

Höstmelankoli

Så har det sista bladet

fallit

och grusat alla hopp.

När mörkret nu anfaller

är du min enda tröst.

Havet

Jag står på stranden

och ser på

oändligheten.

Frid.

Vilda gäss

flockas mot månen.

Varför denna ensamhet?

Svart regn

Regnfingrar

ritar

spöklika landskap

på mitt fönster.

Molnen hänger tungt,

svarta

som mina tankar.

Universums

likgiltighet.

Storm

Träden

är i uppror.

Deras svarta armar

sträcker sig hotande mot skyn,

river sönder molnen.

Himmelens tunga, våta tårar

stenar världen.

Lidingö i skymningen

Dimman håller ön i famnen,

tätt, tätt intill sig

och vaggar den till sömns.

Vinter

Första snön

Sockrade grantoppar

Gräddbakelser

Av

Djupsovande rabatter

Kanderade gräsvippor

Vintern har kommit till ön.

Vinterskymning

Snödiamanter

valsar

i en rosa himmel.

Tystnad.

Tystnaden

Av

Nyfallen snö.

En ensam korp.

*

Snögubben

Solspjut spetsar snögubben.

Långsamt

sjunker han ihop

i ett hav

av tårar.

*

Lidingömorgon

Dimslöjor sveper dalen.

Koltrasten

betraktar mig tankfullt.

Röda kornellgrenar

Rispar snön blodig.

Den svarta maran

Den brutna pelaren

(Frida Kahlo, 1944)

Smärtpilar

genomborrar

kroppen och

flytter runt

i blodet,

hamrar i tinningarna,

sågar vristerna.

Handlederna skärs upp

Av glödande knivar.

*

Smärtan tar mig

i sitt famn.

Som en älskare

håller den mig

tätt, tätt intill sig

tills vi blir ett.

Jag brinner.

Jag är elden
ömt slickande
husets väggar,
möblerna,
alla minnen.

Röda tungor,
vått aska
som nyfallen snö.

Rysk roulette

Jag spelade rysk roulette
med döden.
Jag vann.

Bakom mig

Mörkret

Tidens klor.

Rädslan klär mig

Som en andra hud.

Ångvältaren, den stora,

mörka besten,

har gjort sitt.

Med själen full av blåmärken

kryper jag mot ljuset.

Prokustus mått är tydligt,

tveka kan man inte.

Porten förblir stängt

hur mycket än jag knackar.

Och mörkret lägger sig.

Jag sörjer.

Jag vet inte
vad.

Men sörja
gör jag.

*

Jag kan inte säga
att jag är ensam.

Den svarta maran
är alltid med mig.

*

”Blott genom lidande
Kan visdom vinnas” *

Jag är
den visaste av kvinnor.

* Aischylos, ”Agamemnon”

Klockan

Klockans tickande
så tryggt.

Håller yttrevärlden
utanför.

Inga faror
här inne.

Sonntagangst

Den svarta besten
är här igen.

Tusen hammare
slår
i mitt huvud,
i mitt blod.

All luft
försvinner
från Jorden.

Osynlig

Jag är osynlig

Invisible man dream

come true.

En fysisk omöjlighet

säger ni.

Fråga mina kollegor!

Finns jag?

Jag kommer in.

Jag vet

att jag finns.

De ser mig inte.

Det sägs att

livet är en dröm.

Om det är sant –

när har mardrömmen börjat?

Var det

när jag

allt lämnade?

Gamla möbler?

Oavslutade affärer?

Språket?

Eller

när det nya

välte in?

Ljusa nätter,

Gråa dagar,

Språket...

Som i alla mardrömmar

Kommer jag att vakna upp.

Rädslan

har byggt bo

i mig.

Ibland

går hon ut.

Då

blir jag levande.

Min vrede

håller mig fången

varje dag,

varje natt.

I dess fångelse

ropar jag på dig.

Där ute

är livet.

Här inne –

tryggheten.

Hur skall de två

någonsin

kunna mötas?

En fågel

i en bur

kan

åtminstone

sjunga.

Själv

är jag

stum.

Gamla böcker
sover på hyllorna.

Drömmar
om att bli
hittade,
öppnade,
smekta -
än en gång.

Stum

Mina ord
har
givit sig iväg
med
höstens fåglar,
burna
på deras vingar.

Antligen fria.

På jakt

Mina vapen är
papper och penna.
Beväpnad till tänderna
går jag på jakt.

Grannarnas skvaller,
Äppelträdens skatter,
Myrornas flit –
Dagens byte.

Dags att skriva.

Mina ord

Mina ord
är
min syre.

Utan dem
kvävs jag.

Mina ord (II)

Jag har själv
tagit
mina ord
och begravt dem.

Ett efter ett,
det ena
efter
det andra,
i tystnaden.

Förstummad.

Orden
Har lämnat mig.

Fängslad
i
detta
främmade
språk.

Jag läcker
som ett såll.

Orden
bara
rinner ur mig.

Hjälp mig –
Snart är jag tom!

*

Du undrar
vad tålamod är.

Skaffa en trädgård –
då lär du dig det!

*

Bach

Johan Sebastian Bach
Rent ljus
Förvandlat till musik.

Fiat lux!

Mörkret

står mig

närmast.

Du kommer in.

Fiat lux!

*

Jag trodde inte på

kärlek

vid första ögonkastet.

Sedan dess

har jag träffat dig

och blivit frälst.

*

Jag tar mina ord

Och varsamt

Trär dem

Som pärlor på ett halsband.

Det är min gåva till dig.

Dina kärleksvågor
har slippat mig
till denna mjuka,
sköna jag.

Jag såg dig
och tiden
stannade.

Du tittade på mig
utan
att se.

Jag letar efter dig
i mina drömmar.
För alltid
borta.

Tiden
var emot oss.

För tidigt
och för sent.

Frukost

Ett hav av tystnad

Mellan oss.

Eller ett IKEA bord

Dukat till frukost.

Näringsliv till dig,

Kultur till mig.

Bröd, ost och smör,

Kaffe.

Jag har lämnat min själ

hängande,

fläddrande i vinden

som blött tvätt på tork

i ingemanslandets

taggtråd.

Mellan det som var

”vi”

och det som har blivit

”jag”.

Svart sol

Mitt liv

Kretsade runt dig

likt jorden

runt sin sol.

Men

ser du det?

Jag kan

Upphäva fysikens lagar.

Jag kan

Lämna min sol

och ha

en egen bana.

